

UJ FOLYAM. V. KÖTET

11. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. MÁRCZIUS 11.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A SZUSZ.

— Humorisztikus regény, írta Szabó Endre. —

VI.

(11. közlemény.)

GYEPRE!

Duló vasat tart rettenetes karod,
 Elszánt komolyság terjedez arcodon.
 Vörösmarty.

«Kenő bábát!» — Könnyű azt mondani: de hol találjon az ember azt hirtelenében?

Fodrák Mátvás, a hűséges csizmadia-legény előbb haza támogatta aggodalomtól és ütlegektől rettenetesen megviselt gazdáját, rábizta a megijedt Juditra, aztán neki ment a városnak. A hány vén asszonyt meglátott, megtudott, azt mind megfogta: egyik se értette a mesteriséget. Végre egyik oda utasította Varangyékos Rézéhez: az kitűnően tud kenni.

Fodrák Mátvás rohant a piacra, Varangyékos Rézéhez. Előadta a kívánságát. A kofa-nagy nagy meglepéssel hallgatta végig a kívánságot, áldotta magában a párt-vezérét, Kerekes Lajost, de azt mondta, hogy estig nem mehet, mert nem hagyhatja a seftjét. Fodrák kétségbe volt esve.

— Ágnes kisasszony, — fordult a még mindig ott ülő Savanyú Ágneshez, — ismerjen istent és jöjjön, kenje meg a gazdám, — hiszen rokonság.

Mint a kit darázs csipett meg, úgy ugrott fel Savanyú Ágnes.

— Jaj! hogy verje meg magát a radnai Krisztus; hát vén asszony vagyok én? mi? hogy mer maga

nekem ilyet mondani? hát ha még olyan rokon volna is, de özvegy ember! jaj, mindjárt szétrepedek!

Mátvás legény szomorúan ügetett haza. Benézett még útközben a patikába, hogy valami kenőcsöt kérjen. Mire haza ért, már ott volt Savanyú Ágnes.

Ott beszélgetett az aggódó Judittal és magával az ágyban nyögő csizmadiával.

— Hol fáj, András bácsi?

— Jaj, húgom, mindenütt fáj, még ott is, a hová nem ütött; legjobban fájnak a lábaim, mintha valami reszketés vett volna rajta erőt... de hát minden párbajnak ez a vége, — nyugtatta meg maga-magát is, meg az aggódó környezetet is; csak kis idő múlva tette hozzá szemrehányó hangon, a leányához szólva:

— Látod, Judit, látod: ilyen az a Kerekes!

Judit nem felelt. Látszott rajta, hogy ő is duzzog Kerekesre.

— Hiszen nem baj, hogy megrakott, — folytatta a beteg, — de ma jön meg Csalmó, a képviselő-jelöltünk, osztán én nem mehetek ki e-li-be-e... Jaj, hirtelen küldjete el csak Savanyú Mihályért, siessen ide rögtön.

Judit felkelt, kiment.

Savanyú Ágnes felugrott s a beteg ágyához lépve, pironkodva, suttogva, gyorsan beszélt:

— Mihály bácsi, hol az a kenőcs, a mit Mátyás a patikából hozott? ha nincs más: majd meg kenem én Mihály bácsit... de... addig ne eresszünk be senkit...

Loncsár majd elolvadt a nagy hálától. Előkerítették a kenő-zsirt, Loncsár kifordította a kék foltos hátát: attól elébb annak rendje és módja szerint roppant megijedt Ágnes kisasszony, de aztán bátorságot szerzett magának, felgyűrte ruha-ujját s úgy el dömöczkölte, dögönyözte és dagasztotta Loncsárt, hogy az egész kéjjel szuszogott a párnájába.

Arra se volt szükség, hogy Ágnes az ajtó kulcsát ráfordítsa, mert az egész műtét alatt senki sem nyitkordította meg a kilincset.

Judit, mikor kiment, meglátta az utcán arra elhaladó Kerekest és beintette az udvarra.

— Lajos, Lajos — ez már sok a tréfából...

— Sohse búsulj, violám... ha ágyba döntöttem az öreget, majd talpra is állítom: göngyöljétek hideg vizes lepedőbe, reggelre semmi baja sem lesz.

— Elhiszem... de az apámat még se kellene így csúfá tenned, — felelt igen komoly és szemrehányó hangon Judit.

— Hiszen... hát... — tétovázott Kerekes, maga is röstelkedve egy kicsit, — de látod: másképen soha, de soha ki nem verjük belőle azt a szertelen nagyra-vágyást!

Judit hallgatott, mintha azon törné a fejét, hogy hátha akadna más mód is?

— Nyugodj meg ibolyám: ez volt a legdrasztikusabb kúra; ezután majd enyhébbek következnek, — nyugtatta meg Kerekes a duzzogó, szép kis Juditot, s látván, hogy Mátyás kikanyarodott egy utcából Savanyú Mihálylyal, búcsúzott és távozott.

Savanyú Mihály ki volt húzva új mándliba, új sipkába és új nadrágba; ő már el volt készülve a képviselő fogadásához s a mint végig jött az utcán, a pártfelek mind azzal a kiáltással üdvözölték, hogy «éljen Csalomár György!» De Savanyú uram csak a kezével intett; roppantul törte rajta a fejét a Fodrák által hozott rossz hír után, hogy mit kell most itt csinálni? már tizenkét óra is elmúlt, a pesti vonat két órákor megérkezik s a hatalmas pártvezér ágyban fekszik; — de akárhogy törte a fejét: nem bírta a dolog végét megmarkolni.

Mikor Loncsárhoz belépett, még akkor is csak úgy lógott a feje, mint a felfutó tők...

— Jaj, beh jó hogy itt van, tanácsos uram, —

örült neki Loncsár; — látja, hogy milyen baj történt... most hát hamarosan csináljunk valamit... tanácsos uram nemjen ki, a népet vezetve, a pályaházhoz és üdvözölje a képviselő-jelölt urat.

— Hm, hm! bajos dolog, nemzetes uram, bajos.

És felnézett hosszan, mintha a jó istent híná segítségül, hogy ebben a bajos dologban segítsen.

— Mert kimenni csak kimegyek, de hát aztán nem ismerem meg a képviselő-jelöltet... mert melyik is volt az? én már nem emlékszem rá. — révedezett a jámbor Savanyú.

— Mindjárt fog arra emlékezni tanácsos uram, mindjárt: Judit te, eredj hozz fel a pinczéből két liter szegzárdit... oh, nemzetes uram, azon mindjárt segítünk, ha csak az a baj, hogy nem jól forog az emlékező tehetségének a masinája.

Savanyú Mihály váll-vönogatva ült az asztal mellé, komoran könyökölt le, várva a bort; szinte leritt az arczáról a kedvetlenség, bizonyos mártýomsági érzetnek a jele, hogy ő neki most rövid idő múlva okos embernek kell lennie, ha török, ha szakad!

De hát ha a közügy úgy kívánta!

Mihelyt a bor előkerült, rögtön fogta az egyik üveget, s nem is várva a poharat, csak úgy könyv nélkül neki fogott az ivásnak. Kikortyantotta egyszerre a felét.

— Csak hamar, tanácsos uram, — biztatta őt Loncsár, aztán néhány perc múlva már kérdezte, hogy «no, nem rémlik-e a tanácsos uram agyában legalább úgy távolról, hogy melyik is az a Csalomár?»

De Savanyú csak bámulta tovább az asztalt.

— Nem rémlik nekem, — felelt előbbeni komor hangján.

— No, csak húzzon még egy jót, tanácsos uram.

Savanyú megint bevett egy néhány hatalmas kortyot.

— No, — leste Loncsár, — még se?

— Nem a! — csodálkozott maga Savanyú is.

Loncsár nyugtalanzkodni kezdett. Az óra egyet mutatott.

— Hát csak körülte, tanácsos uram, bontsa meg hamar a másik üveget, mert elkésünk.

Savanyú elébb feltartotta, szinte boszúsán nézte meg a boros üveget, aztán gyorsított nagy kortyokban nyeldeste a bort, ezúttal a liternek több mint felét bevéve. A mint az üveget visszatette az asztalra, kiválasztotta magának a szoba egyik szögletét, azt mereven megbámulta, homlokát ránczbaszedte s törte az esztét, de nagyon. Loncsár lélekzetét visszafojtva nézte az ő párt-vezér-társát. Nagy sokára oda fordul felé Savanyú és kétségbesett hangon megszólal:

— Nemzetes uram, végem van! Ha másfél litertől meg nem fordult az eszem járása, nem hiszem, hogy

most már előbbre jussak . . . Csalomár György . . . Csalomár György . . . a nevét hiszen csak tudnám . . . de én ilyen állapotomban teremtucese nem merem megszólítani, ha előmbe áll is . . .

Lonesár András elrémült.

— Hamar, tanácsos uram, még azt a maradékot!

— Hiába, no! — felelt Savanyú lomhán, de azért nem akarta a Lomcsár kedvét elrontani s megint nagyot húzott az üvegből, alig hagyva az alján valamit.

— No?

— Semmi!

— Jézus Mária, Szent József! — hüledezett Lonesár, — már fél kettő. Indulni kell.

— Én? magamban? — vonakodott Savanyú, egyuttal felállva s megpróbálva, hogy hát csakugyan annyira nem ártott meg neki az a bor, hogy még a lábai is józanok maradtak?

— Hát persze hogy magában, tanácsos uram, addigra tán csak majd operál a két liter.

Savanyú savanyú mosolylyal, bús lemondással intett a szemével, hogy «soha!»

Lonesárnak egy gondolat villámolt meg a fejében.

— Adja csak ide azt az üveget, tanácsos uram!

Az odanyújtott üvegből aztán a nyelvére vett egy kortyanatot, megcsattogtatta a nyelve hegyét, aztán rémítő haragra lobbant:

— Jaj, persze, hogy ez nem használhatott semmit, hiszen ez a vendégségekre tartogatott *lőre!* Nem szegzárdi ez! Jaj, jaj, — hogy nem tudott az a leány vigyázni. Hiszen ettől még józanabb lesz az ember. No, de most már ezzel nem lehet tovább vesződni, ha nem siet tanácsos uram, elkésünk s szégyenben ha yjuk a követünket.

— Én magamban restellek.

— Ugyan ne legyen hát gyerek, tanácsos uram; jól van, hát ne üdvözölje a követjelöltet, csak legalább legyen ott, kiáltson egy «éljen!»-t, fogjon kezét a jelölt ural, aztán vezesse be ide, hozzám, egyenesen.

No erre rá hagyta magát venni Savanyú Mihály uram s elindult a vasút felé.

A piacon már nagy tömegben várta a nép az eljövendő képviselő-jelöltet.

Savanyú Mihály vagy harmincz emberrel s ugyanannyi zászlóval kisetett a vasúthoz. Épen jókor, mert mihelyt elhelyezkedett, befütyült a pályaudvarra a pesti vonat.

Savanyú Mihály, miután olyan jól elhelyezkedett, hogy valahogy az első sorban ne álljon, bámult ki a sipkája alól, hogy melyik hát a képviselő jelölt?

A konduktor egyetlenegy szakasz ajtaját nyitotta ki

s abból egyetlenegy úri ember lépett ki, de az aztán tarka volt ám nagyon.

No, ezt könnyű volt még Savanyú Mihály uramnak is kiismerni. Egy pasasér közül nem lehet más a várt Csalomár György, mint épen az az egy. El is kiáltotta rá, hogy «éljen!» s a többi választó kórusban dörögte utána.

Az érkezett úr úgy tett, mintha észre sem vette volna az ovációzt, a mit mindjárt nagyuri mivoltának tudak be. Ezer koczkás kabátja és nadrágja nagy hatást gyakorolt: rittig, ilyen a helybeli gróf is; ebből sok pénz néz ki.

— Van-e itt kocsi? — kérdé az érkezett a legközelebb álló zászlós atyafitól.

— Kocsi? soha sincs itt, kérem alássan, — felelt az kalapját levéve, aztán nagyon nyujtogatva az úr felé a szurtos markát, hogy fogjanak hát kezét.

Az úr úgy tett, mintha nem vette volna észre a feléje nyujtott kezeket s boszusan kérdezte, hogy hát akkor ő hogy megy most be a városba?

— Hát velünk, nagyságos uram, parádéval; ez már nálunk így szokás.

Az úr vállat vont s elindult a kijáraton át; egyik fiatalabb legény erőszakkal kivette a kezéből a paktáskát, aztán utána indult az ember-csoport, és mihelyt kiértek a városba vezető útra, rákezdtek valamennyien a kortes nótát:

«Esik eső karikára

Csalomár György kalapjára,

Amennyi szem esik rája,

Annnyi voks hull majd rája —

Éljen Csalomár!»

A tarka úr ráhagyta: hadd éljen!

(Folyt. köv.)

ELKESEREDÉS.

A kereskedő az adókető bizottságnak: «Tessék elhinni, hogy az ember, ha ilyen adók mellett böcsülesen akar élni, kénytelen lesz — csinálni.»

NE KIVÁNCSISKODJÁL.

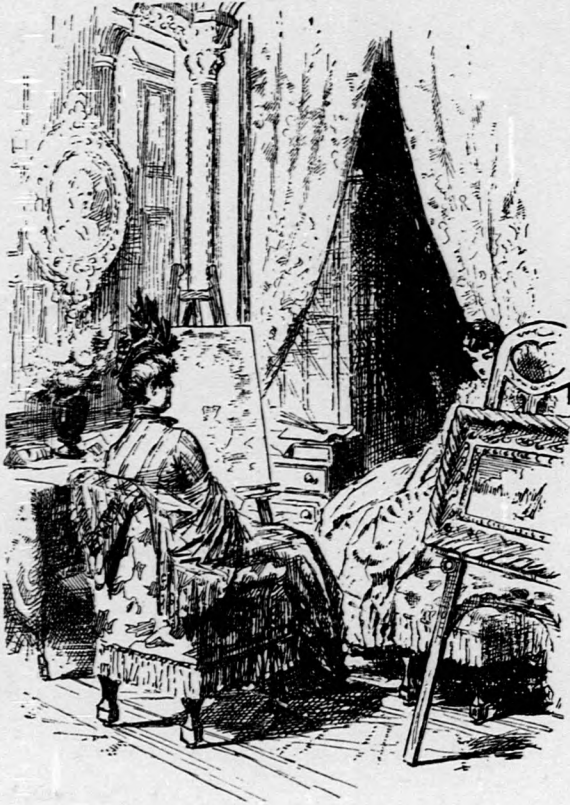
Miczike kisasszony: Nem szánja-bánja bácsi, hogy nem nősült meg?

Bácsi: Nem biz' én galambon, mert még eddig sem férfit, sem nőt nem találtam, a kit akár fiamnak, akár leányomnak szerethetnék.

MEGMONDTA.

- Mi akarsz lenni fiam? kérdi a kefekötő fiától.
 — Hát a mi apám.
 — Nem restelnéd, hogy külömbre nem viszed fel sorsodat; nehéz munka az enyém.
 — Micsoda nehéz munka: inni meg aludni, közbe meg kefét nem kötni.
 — Tyüh! az áldóját az apádnak!

MODERN!

- Nem is tudtam, kedves Emerenzia, hogy te ilyen szépen tudsz festeni.
 — Oh, hát még ha magam festettem volna!
 — Hogyan? hát nem magad festetted?
 — Tudod: nem vagyok rá szorulva, hát ujabban egy szegény festővel végeztetem a *dolgomat*.

KOPASZSÁG ÁTKA.

Megcsalta a szeretője
 Elemért galádul,
 Nem tud szegény mit csinálni
 Szörnyű bánatátul...

Még haját sem tépheti ő,
 — Látja a jó Isten —
 Megverte a sorsa rútul:
 Egy hajszála sincsen.

Haan Béla.

SZERÉNYSÉG.

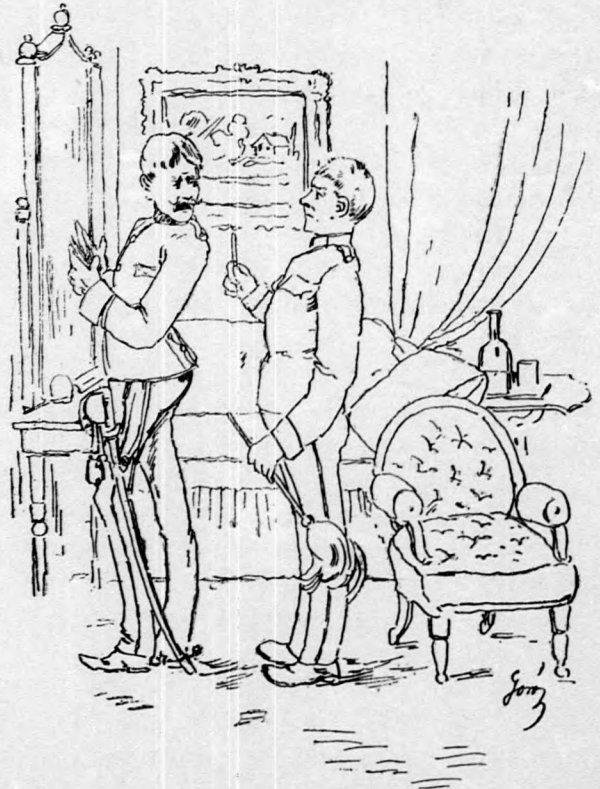

Vándorló ácslégény: Majsztram, kérem, szeretnék a műhelyébe beállni.

Ács: Kevés a munka, barátom.

V. l.: Hát hiszen én úgy sem szeretek sokat dolgozni.

KONFIDENS SZOLGA.

Katona-szolga: Jelentem alászan, főhadnagy uram, a fotelen ezt a hajtűt találtam.

Főhadnagy: Marrrha! ha még egyszer te egy hajtűt mersz a szobámban találni, hát kurtavasat kapsz.

Nagy szél fúj a mezőn; a cigány répát lop s éppen akkor kapaszkodik egybe, mikor a föld ura oda kerül.

— Hát te mit csinálsz, cigány?

— Oh hisen látja tán a tekintetes úr, hogy kapaskodok, mert attul félek, hogy elvis a sél.

NEM ÉRTI EL.

Az utcasarkon álló béna hadastyán az arra menő zsidó előtt mélyen leveszi sapkáját és elébe tartja.

— Jó napot kívánok uram!

Mire az:

= Mondjon csak, honnan ismer maga engemet?

JÓ KÖVETKEZTETÉS.

— Soha a férfi nemnek olyan megátalkodott rossz akaróját nem ismertem, mint a milyen ez a Kapaszkody Mili.

— I'gyan? hisz' nincs az a férfi, a kire rákötni ne akarná magát.

— Épen ez az, a mi igazolja az én vélekedésemet.

NEHÉZ MŰVÉSZET.

A hegedűjáték nehézségeit magyarázza egy ifjú barátjának:

— ... És nem is hinnéd barátom, az ember egy-két centiméterrel fogjon feljebb vagy lejjebb a szükségesnél, s máris azt fogják rá, hogy hamis a játéka.

A GYEREK-SZOBÁBÓL.

Vén leány a kis Mukihoz: Ha maga húsz éves lenne, férjhez mennék magához.

Muki: De jó, hogy még nem vagyok húsz éves.

SAJÁT SZEMPONTJÁBÓL FOGJA FEL.

Két zsidó bámulja a király által lőtt vaddisznót.

— Te Smolke, mit gundulsz, fog ebből a király enni?

— Te szomár! Csak nem fog a király disznóhúst enni!

UDYARIAS.

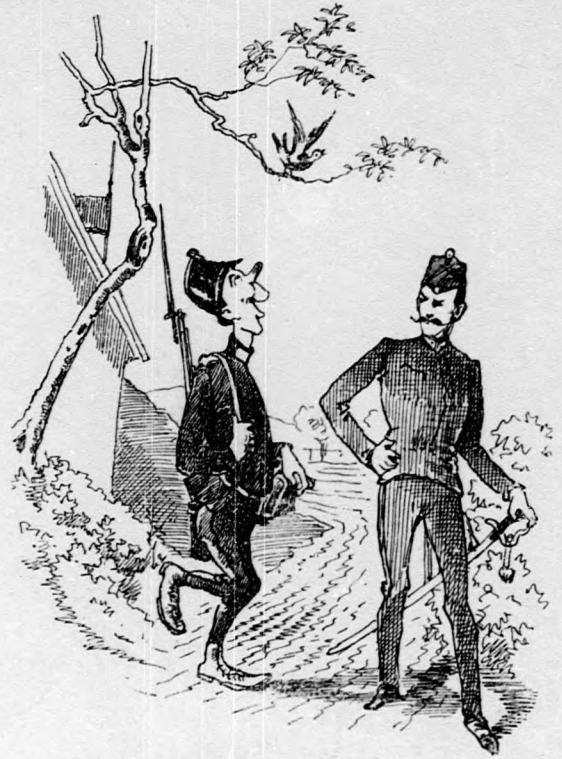
Péntek este a zsidó házigazda egy snorrert hozott a vacsorához. A nyelves asszony, kinek a vendég nem volt inyére, a lud lábait rakta elébe. Az ügyetlen snorrer a villával és késsel próbálta a kemény lábakat elvágni, de nem ment vele semmire.

Mire az asszony odavág: Csok tőrje o lábát o kezével.

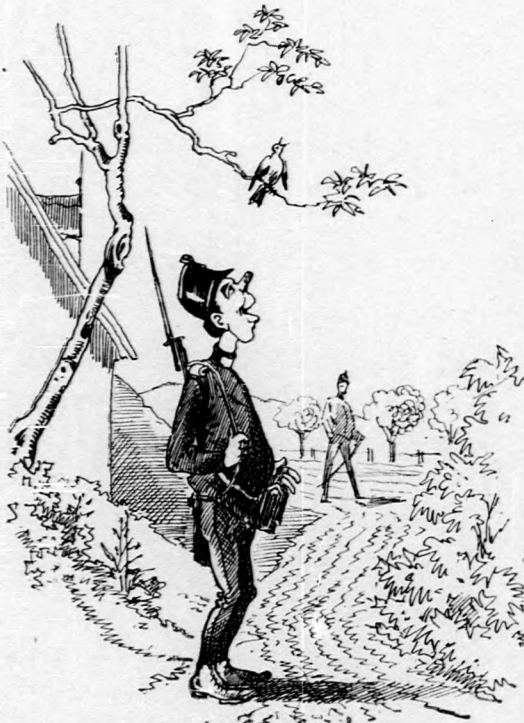
MESE A BAKA-ÉLETBŐL.

Kis erdőben, hegyoldalon
All egy baka a silbakon,
Felte az ág meglebben,
Tetejére madár reppen.

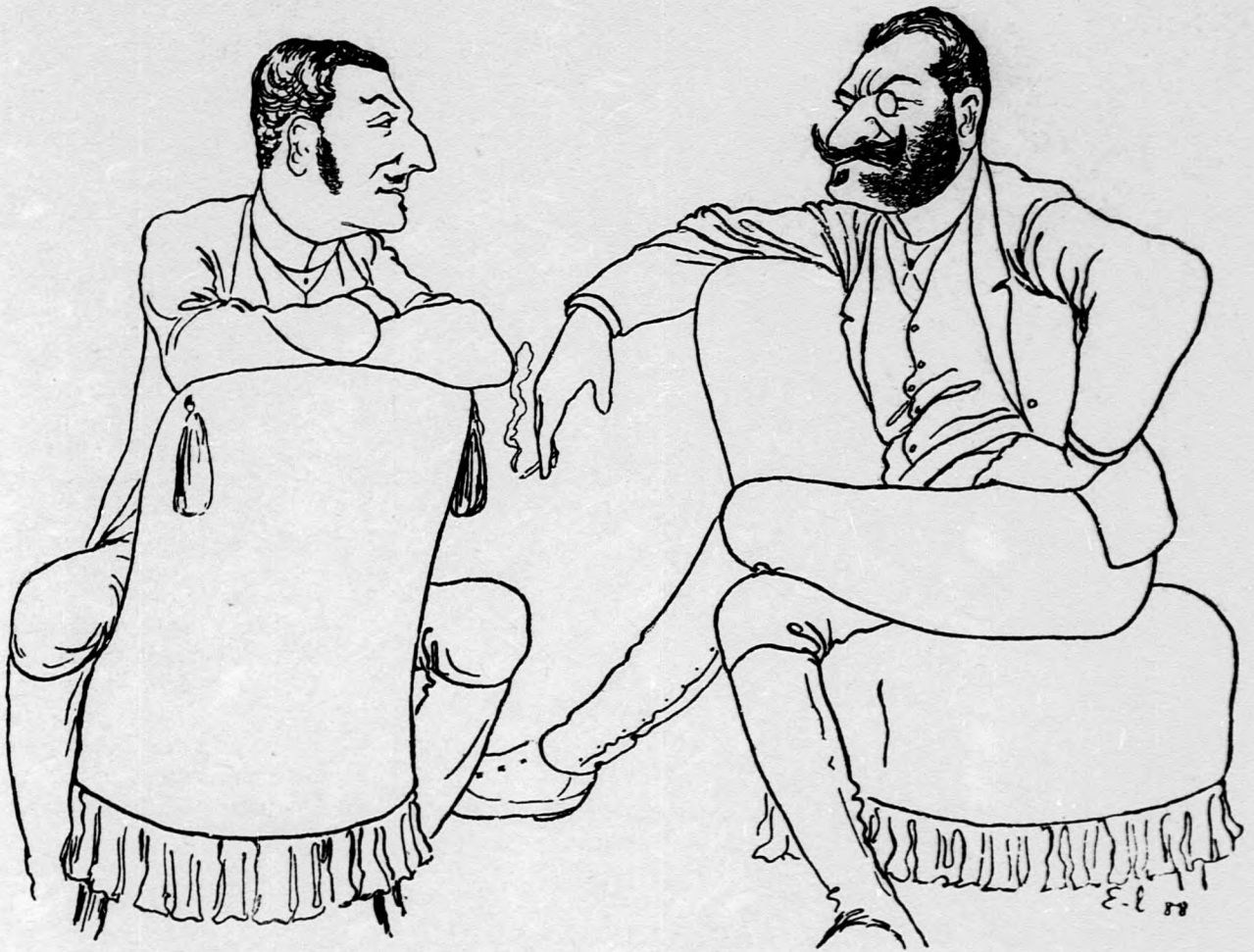
Jön a tiszt úr vizitálni
S meglátja a posztot állni
Szótlanul mint a ki meghótt,
Mert nem kiált «halt! halberdőt!»

Vigan rágyujt egy nótára,
Baka fülel fel a fára.
Mégüdvözül lelke tőle,
Nem néz hatra, sem előre.

Őrszobába tér szótlanul,
Noticzkönyvért zsebébe nyúl;
Morál: Másnap rapport húsz nap egyes,
Madarat, oh baka, ne less!

Idősb Viki gróf: Holnap vád-dísznő vadászatra megyek.
Ifjabb V. gr.: Csák vigyázz, hogy váláhogy meg ne löjjenek.

BOLDOG FÉRJ.

Nyugodalmat kívánt mindig
 Derék Pali bátya,
 Morgott sokszor, hogy nem akad
 Hozzávaló párra.

De meglelte mégis a zsák
 Végre az ő follját;
 Pali bátya nyugodalma
 Rettenetes — mondják.

A menyecske oly figyelmes,
 Mindent maga végez...
 Nem kerül gond, tenni való
 Sohasem a férjhez.

Gyöngédsége ritka, bájos;
 Drága himpor rajta...
 Oh milyen nő! férjeurat
 Még — szólni se hagyja!

Haan B. la.

A TAKARÉKOS GOLDBLATT SALAMON.

Goldblatt Salamonnak az orvos fürdőt rendel, hogy egy kicsit meghizzék.
 Goldblatt Salamon azonban nem megy fürdőre, hanem vesz egy domború
 tükröt, aztán a fürdő szezon előtt véggel felfelé, a fürdő-szezon után pedig
 keresztben akasztja fel a tükröt, úgy nézi magát benne — s nagyon meg
 van elégedve a gyarapodással.

— Heva, hova szomszéd asszony?
 — Béráltatni viszem a leányomat.
 — Ilyen jókor? rá érne még, hiszen tudja szomszéd asszony, hogy mai napság a leányok még harmincz esztendősek korukban is tizenhat esztendősek.

A HUSZÁR.

Panaszkodik a huszár:
 Sok a baja néki,
 Álljon a fejére bár
 Végét még sem éri.

Nem a glédát, attakott
 A puczulást unja:
 Fényesíteni száz csatot
 Nap nap után újra.

Vakarni a paripát,
 Bekecsét kefélni:
 Ne csináljon galibát
 Kapitány, ha nézi.

Ez az ok, a mely miatt
 — Azon veszi észre —
 Álmából is felriad
 S nincsen pihenése.

Öreg káplár neveti
 — Dolgot nem sokallva —
 Egy-néhány szót vet neki
 S ekkép vigasztalja:

Hát itt még csak úgy a hogy,
 De a másvilágon —
 Ott meg majd a csillagot
 Puczulod, barátom.

A BACH-KORSZÁKBÓL.

— Egy öreg úr elbeszélése. —

A mikor a Bach huszárjai ellepték Magyarországot s a tehetetlen nemzet elsüggedve türte a beamterek uralmát: egyedül a humor mentette meg a magyart a végső kétségbeeséstől. A honfi-bú humorizált, gunyolódott, a mint tőle kitélt. Keserű volt a humor, mely a fájó kebelből sziporkázva tört elő, — de még is volt annyi haszna, hogy kaczaghattunk rajta, a mikor elleneink nem látták.

A mi közönségünket is megszállották a Bach-huszárok. Fináncz, zsandár s más nevezetes *államférfiak* kóvályogtak folyton utcáinkon. Nagy volt a szomorúság. Boszút kellett állani a hatalmon. S hogy állottunk boszút?

Elneveztük kutyánkat «Fináncz»-nak. Rövid idő alatt nem volt községünkben kutya, mely az új keresztségen át ne ment volna. Pár hét alatt a kis ölebtől a mérges komondorig, minden eb erre a névre hallgatott Puttonfalván. De ennek aztán különös következményei lettek. Ha kiállottunk a tornácra s elkiáltottuk «Fináncz ne, ne, ne!» — egyszerre kétszáz kutya poroszkált be a portánkra. Nem kis dolog volt annyi éhes komondort ellátni!

Egyszer értesítést kaptunk, hogy jön a főfináncz-direktor pálinkafőzőket vizsgálni. Az én «masinám» épen lopva doigozott Meg voltam ijedve; mert oly rövid volt az idő, hogy nem lehetett a bajon segíteni. A fináncz-biztos megérkezett a faluba s egyenesen a bíróhoz haj-

tatott. Tudom, hogy én leszek ez első, a kit meglátogat s jaj nekem, ha az üstöt működésben találja!

Füttentetem egyet a tornácra s elkiáltottam: «Fináncz ne, ne, ne, ne!» Egyszerre megtelt az udvarom kutyákkal. A biztos csakugyan megérkezett a kapumba, de a mint az ebeket meglátta: meghökölt s csak az utcáról kiáltott be:

— Paj van! Paj van! Haszi gazda nem tudsz pemenni!
 Kinyitottam az ablakok s kiszóltam:

— Nekem meg az a bajom, hogy nem tudsz kimenni!

— Most is főszöd az üst?

— Igen biz' azt most is.

— Eszért baj meglenni!

— Nincs azért semmi baj! Tessék bejönni!

— Nem akarsz a kutyák pemenni!

— Engem sem akarsz a kutyák kimenni...

Ez idő alatt pedig folyton dobáltattam ki az ebek közé zsiros koncдарabokat s azok éktelen kutyakalákát csináltak, marakodván, verekedvén szüntelen. Nem jöhetett volna be tőlük maga a híres Bach sem portámra. Utóljára is elpakolt a faluból ő kigyelme s engemet feladott a kormányzéknek, hogy «annyi kutya mekfan» az udvaromon, hogy «se ki, se pe nem tudsz menni». Bizony nem! Abban az időben kutyák őrizték az ősi just!... B.

Hadnagy: Ejh, csak minden héten kapnék egy két napí szoba-áristomot!

CSAK FELEDÉKENYSÉG.

Háziasszony: Mit hozott maga? hisz' ez tiszta víz!
Milimáré: Jesszusom! elfelejtettem tejet önteni hozzá.

DRÁGA ZONGORA.

— Ugyan Kevernyei úr: mibe került az a zongora, a melyet ön karácsonyra vett a leányának?
— Hja, kedves barátom, az nagyon sokba került.
— Mégis.
— A házi nyugalmamba.

SZAVÁN FOGJA.

— Oh, Gizella! a kegyed szeme gyémánt, ajaka rubint....
— No hát ennyi drágaságra kölesönözzön a báró úr vagy ezer forintot!

ELFÁSULT.

— Tudod, édes barátom, én már annyira el vagyok fásulva, hogy nem is tudok már annak se örülni, hogy a feleségem tegnap megszökött.

KETTŐ.

— Csak két dolog van, mit nem szenvedhetek ezen a világon.
— Nos, mi az?
— Az egyik a feleségem, a másik az anyósom.

Pap : No hát most már mondja el Szekula uram, hogy mi az utolsó kívánsága?
Beteg : Az utolsó kívánságom? hogy — meggyógyuljak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.** (Lakása: József-körút 48.)

Az első osztrák általános baleset ellen biztosító társaság, melyet hazánkban a trieszti általános biztosító társulat (Assicurazioni Generali) magyarországi vezérigazgatója képvisel, közgyűlést f. évi március 6-án megtartotta és közzétette ötödik évi üzleti jelentését. Az előterjesztett számadási jelentés a baleset biztosításnak igen jelentékeny haladását constatalja, a mennyiben a lefolyt évben a díjbevétel a 657,622 frt 49 kr. tekintélyes összeget érte el, a jövő években eszedékes díjkötelezvények összege pedig 3,299,698 forint 71 krt teszen. Az egyénenként való biztosításban részt vett 28,000 személy és az együttes biztosítás által több mint 155,121 munkás részesült a baleset biztosítás jótéteményeiben, a mi annak bizonyítékául szolgál, hogy ezen ág az iparosok és gazdák körében mind nagyobb elismerésre talál. A 4337 káresetért kifizetett 264,386 frt 11 kr és 186,374 frt helyezett tartalékba. Az üzletszámra 95,752 frt 81 krnyi nyereséggel záratott le, amelyből a tőketartalékhoz a szabályszerű illetményen kívül még 8000 frtnyi összeg csatoltatott, továbbá 3000 frt megszavaztatott a hivatások ellátási pénztárának. A fenmaradt 70,000 frt a részvényesek közt osztatik fei, kik az idén részvényenkint 14 frt (= 7%) osztalékot kapnak. Az egy milliónyi, teljesen befizetett részvénytőkén kívül a társaság még rendelkezik 462,534 forint 63 krnyi díj- és kártartalék felett, továbbá a különféle nyereségtartalékok 114,763 frt 4 krt tesznek és mindezen összegek, mint e: a mérlegből látható, első rendű értékekben vannak elhelyezve és pedig felerészben magyar értékekben.

MEGHIVÁS

a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank

1888. évi március hó 25-ik napján déli 12 órakor a polgári kereskedői testület nagytermében (Budapest, V. ker., Eötvös-tér 1. szám alatt) tartandó

XVIII. rendes közgyűlésére.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság jelentése az 1887. évi üzletről.
 2. Az igazgatóság számadása és a megállapítandó osztalék feletti indítványa.
 3. A felügyelőbizottság jelentése az igazgatóság által elkészített évi számadás és mérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítvány megvizsgálásáról.
 4. Határozathozatal ezen tárgyak felett és felmentvény kiadása az igazgatóság és felügyelőbizottság részére.
- Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni kívánnak, felkéretnek, hogy az alapszabályok 17. §-a értelmében részvényeiket a még le nem járt szelvényekkel együtt legkésőbb folyó évi március 22-ig a társaságnál Budapesten vagy az Union-Banknál Bécsben letéteményezzék.

A megvizsgált mérleg és az erre vonatkozó felügyelőbizottsági jelentés 1888. március 17-től kezdve a társaság helyiségeiben a részvényesek rendelkezésére áll.

Budapesten, 1888. március hó 6-án.

Az igazgatóság.

ÉRTESETÉS

husvétii kiállításról.

A legdiszesebb husvétii

tojások

egész uj kiállításnak 10 krtól 30 frtig rendkivül nagy választékban. Hasonló husvétii tojás-töltelékek hölgyek és gyermekek számára. Pompás meglepetéstárgyak az annyira szokásba jött husvétii öntözéshez részint köztöi gyengéd, vagy kedverítő természetiek.

TOJÁS TOJÁS

szines 20, 40, 70, 1.—, 1.30, 1. rágfestéssel 4, 7, 1.—, 1.50, 2.50. szines f. natú 50, 90, 1.50. peluche, atlasz vagy selyem 50 fr. 1.—, 1.50, 2.—, 2.75.

peluchéből kis csibécskével 2 frttől 12 frtig. csinos porcellán fiurakkal 1 frttől 12 frtig. szines üvegéből, bronz állványon al 1-től 7 frtig. flaconna, a legfin. kivitelben 3 tól 12 frtig. fantasztikus alak an. u. m. taliga, kocsi, fészek, szán, kosár, bölcös stb. 25 frtig.

dominóval 50 krtól 1 frtig, kockával 35 kr. földgömbbel 1 frt, gyűszűvel 37. varró- vagy író-készlettel 1.60, 2.50, 3.50, takarékpérszelyvel 75 kr. csodakönyvvel 35 kr., zseboráival 1.60, himzés mintával 80 kr. babával 1.20-tól 2.50-ig, gyermekjátékkal 1.40, 2.75, 5 frtig. hímzett és festett selyem 1.75, 2.50, 3.75, 5.—, 10 frtig. porcellán 30—1.50.

Tojás

Mind nyíló. Tartalék-illatszer fecskendőkhöz —.50, 1.—, 1.20, 2.—

Ezenkívül még sokféle husvétii különlegességek, melyek használatával csak a vevő ismerheti meg, ka ha ok

KERTÉSZ TÓDOR-nál **BUDAPEST,**
Dorottya-utca 1. szám.
Írásbeli megrendelések idjén való beküldését kérem Képes árjegyzék mellékeltek.

A PALLAS irodalmi és nyomda: részvénytársaság kiadásában megjelent:

MAROSSZÉKI

TÖRTÉNETEK

írta **JAKAB ÖDÖN**

Gyárfás Jenő rajzaival.

Ára 2 forint.

Németül tanulóknak

legalkalmasb kézikönyvül ajánlható: **Német nyelvtan** magyarok számára. **Ahn F.** hires, könnyű rendszere után írta Nagy Lajos. (Ára 80 kr., mely bélyegekben is beküldhető.) E könyv rendkívüli előnye, hogy az egyetlen nyelvtan, melyben a német szavak is magyar betűkkel nyomtatvák. — Kapható a PALLAS könyvkiadóhivatalában, Budapest.

A PALLAS kiadóhivatalában Budapest, kecskeméti-utca 6. szám, kapható:

FRANCZIA-MAGYAR SZÓTÁR.

Szójegyzék és nyelvtani megjegyzések a francia akadémia és a legjelesebb francia szótárírók után, 3 nagy kötet, füzve 10 frt, kötve 12 frt.

FÉRFI ÉS FIU RUHÁK

a tavaszi idényre legujabb divat szerint.

Uraknak:

Egész öltöny... 11 frttől 40 frtig
Kabát és mellény... 8 * 30 *
Felöltő... 10 * 35 *
Nadrág... 3 * 12 *

Fiúknak:

Egy öltöny rövid nadrág... 3 frttől 10 frtig
Egy ölt. pant. és mell. 8 * 20 *
Felöltő... 6 * 16 *

Szővetmaradékok méterenkint 1 frt 20 krtól 7 frtig.

Erdélyi szövetek mintái nálam megtekinthetők. Szövetmintákat bárhová készséggel küldök, csak tudatni kérem, hogy mily ruhához kívántatnak.

FORSTER JENŐ

legmegbízhatóbb férfi ruha üzlete,
BUDAPEST,
VI., **Andrássy-ut (októgon-tér) 48.**
Nicoletti «októgon» kávéháza mellett.

Legalkalmasb ajándék!

STERNBERG ÁRMIN

hangszergyára Budapest, VII., Kerepesi-út 36.sz.

A Rókus-kórház

átellenében.

átellenében.

A Rókus-kórház

LEGÚJABB HARMONIKA-FUVOLA 12 billentyűvel, kellemes hangokkal: bárkinek igen kellemes mulató-eszköz. Ára 2 frt. Mindennemű hangszerek nagy raktára. 200 képpel díszített nagy hangszerkatalógus kívánatra ingyen. Harmonikáról külön árjegyzék. Javítások pontosan teljesítetnek.

Eladatott eddig 60,000 darab bel- és külföldön

Eladatott eddig 60,000 darab bel- és külföldön

Legujabb találmány!

Várady Béla szabadalma

Budapesten, Kis-hid-utca 9-dik szám alatt.

Az összes államokban szabadalmazott a ellgomblyuk nélküli

FÉRFI-INGEK.

Aombok kellemetlen nyó á a a melle, az ingek szétnyíása által okozott gyakori meghülések t: jese n l vannak kerülve.

Az ingek tartóssága tizszeresen emelve.

Kitűnő, kényelmes és tartós! Legjezelszerűbb bál ing! Készíthető minden alakú gallérral, a nélküli! Par hó alatt több mint 60,000 db lett fizletemben rendelkezésel eladva. **A gyártás kizárólagos joga örv nyese nekem van b zto itv', mint szab dalom-tulajdonosnak és föltalálónak. Minden utánzás törvényesen tilos.** Kivánatra az ing teljes leírását és r jzát bermenve postafordultával küldöm. Videli megrendelés küel, csupán a nyakbőség centiméter szer tti közlése keretik.

Árak:
2 frt 50 krtól
fűjebb.

Figyelmeztetés!

Míthogy azonban ennek dacára is számos kerekedő czég — jogaim esorbitásával — és hogy revőiket el ne szalaszszák, patent-ingeim jogtalan és törvénytelen utánzására vetemedett, sőt nem átallották, ezen utánzataikat a közönség félrevezetése czéljából szabadalmaztatni is: ezért ismételten figyelmeztetem a nagyérdemű közönséget, hogy csak azon ingek valódiak és felelnek meg igazán az igényeknek, melyek az én gyáramból kikerülve, az ezen hirdetésen látható, törvényesen bejegyzett védjegyeimmel vannak ellátva. Ezen ingek Budapesten csak nálam kaphatók, továbbá: **Hamburgban: Heinrich Kolbe, Graz: Ad. Szeiszer & E. Niemann, Nagyrádon: Beetzky Lajos, Szombathelyen: Dukasz Samu, Szegeden: Krausz és Popper, Szatmáron: Paskuj Imre, Aradon Rosenberg és Klein, Pozsonyban: Seifert József, Kassán: dr. Strausz uraknál.**

Kiváló tisztelettel

Várady Béla,
IV., Kishid-utca 9. sz.

MUSTACHES-BALZSAM.

BOSSÉ PAI EREDETI MUSTACHES-BALZSAMJA.

A siver biztosítva 4-6 hét alatt. A hórre teljesen ártalmatlan bizonyítványok öbber te hozatnak nyitvosságra. Szállítás tit kármentes, utáértel is. Egy szalonnese jrt 1.80. Kapható Budapestben: Török József gyógyszerárban, király-utca 12. Bicselen: Weis J. gyógyszerárban, a szerecsenhegyi Tűzházaiban, 27. szám.

MUSTACHES-BALZSAM.

Francia nyelvten.

Mindazoknak, kik gyorsan és könnyen akarják elsajátítani a francia nyelv alapelemeit, ajánljuk **Ploets Károly** elemi francia nyelvtenát, mely eredetileg már 35 kiadást ért és mint jeles könyv elismert. Magyarra fordította **Nagy Lajos**. — Ára 88 kr. (melyet legjezelszerűbb levélbélyegekben beküldeni). Kapható a PALLAS könyvkiadóhivatalában Budapesten.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legjezénsavdusabb

SAVANYUVIZE,

vegyelmezve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintély-i által főleg a lélegzési-, emésztési- s húgycső-szervek hurutos bántalmainál hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és köszvénybajokat, ép úgy használható a tagok csúzos bajainál, gyermekeknél megátolja a túlságos gyomor savany képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav tartalma folytán ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb ízrel bír s borral használva igen nagy keletnek örvend.

Fris töltésben mindenkor kapható: **Édeskuty L.,** m. k. és szerb kir. udv. asványvizszállító társaságánál Budapesten. Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékelték. — Kivánatra részletfizetésre.

Mertens és Társa

I. rangú fényképészeti műintézete Erzsébet-tér 7. sz., a bécsi-utca sarkán. Budapest **legnagyobb** és technikailag legtekintetesebben berendezett **műterme**. **Csoportfelvételek 70 személyig. Kizárólag pillanat-felvételek.** eszközöletnek. 4681 **Olajfestmények** művészi kivitelben.